

DENİZ FARUK ZEREN

Tam Ağlayacaktım
Arkadaşlar Dokundu

*dipnot yayınları

Deniz Faruk Zeren: 1977 yılında Siverek'te doğdu. Çukurova Üniversitesi'nde Radyoloji Teknikerliği öğrenimi gördü. Bu arada siyasi nedenlerle tutulanıp bir süre hapishanede kaldı.

Dört Mevsim İlbahar isimli şiir kitabı 2010 yılında, *Yasak Kitap* adlı öykü kitabı 2014 yılında, *Zerya –Serhatta Bir Gün* adlı novellası 2016 yılında yayımlandı.

İzmir'de yaşamaya ve radyoloji teknikeri olarak çalışmaya devam ediyor.

Tam Ağlayacaktım Arkadaşlar Dokundu

© Dipnot Yayınları, 2021

© Deniz Faruk Zeren, 2021

Dipnot Yayınları 381

ISBN: 978-605-73576-3-2

1. Baskı, 2022/Ankara

KAPAK TASARIMI: Duysal Tuncer

DÜZELTİ: Ümit Özger

BASKI ÖNCESİ HAZIRLIK: Dipnot Bas. Yay. Paz. San. Ltd. Şti.

BASKI: Sözkese Matbaacılık (Sertifika No: 46586)

İvedik O.S.B 1518. Sok Mat-Sit İş Merkezi No: 2/40

Yenimahalle/ANKARA Tel: (0312) 395 21 10

Dipnot Yayınları (Sertifika No: 48147)

Selânik Cad. No. 82/24 Kızılay / Ankara

Tel: (0 312) 419 29 32 / Faks: (0 312) 419 25 32

e-posta: bilgi@dipnotkitap.com

www.dipnotkitap.com

DENİZ FARUK ZEREN

Tam Ağlayacaktım
Arkadaşlar Dokundu

*dipnot yayınları

İçindekiler

Rizgar	7
Ali	9
Dua	11
Çay Saati.....	13
Ah	17
Tam Ağlayacaktım Arkadaşlar Dokundu.....	21
Ayağında Kundura	27
Yeşil Çin Erikleri	35
Rögaritma	51
Atak.....	55
Solucan.....	57
Şeytan Küçesi	61
Cemre.....	69

Son Akşam Yemeđi	71
Oyun Kurdu	77
Enikli Kapı	83
Albatros Düşü	93
Piro	109
Kadim	121
Cihan	123
Simülasyon	127

RİZGAR

“Benim adım Rüzgâr değil,” dedi çocuk.

Yusyuvarlaktı yüzü. Yanaklarında, gözlerinde korlar parıldıyordu. Sarı saçları kıvrır kıvrırdı, dalgalandıkça daha da sarılaşıyordu saçları. Gülümser gibiydi, ama gülümsemiyordu, seyrek dişlerinin arasından tıslar gibi çıktı bu sözler. Etrafını sarmış arkadaşlarına baktı. Sinirli değildi. Öfkeliydi ama. Yumruğunu sıkmadan konuştu. Elleri kocamandı. Yaşından büyüktü elleri. Başından da büyüktü elleri. Elleri o kadar büyüktü ki korkunç denebilirdi. Ellerini havaya savursa sanki rüzgârı da yakalayabilirdi. Korkunçtu. Savurmadı ellerini. Rüzgârı da yakalamadı. Akıllıydı çocuk.

“Benim adım Rizgar,” dedi. Deyişi görkemliydi. Rüzgârlar savruldu. Dağıldı.

Ellerini alıp gitti çocuk. Gözlerindeki, yanaklarındaki parıldayan korları aldı gitti çocuk. Sarı saçlarını dalgalandırıp gitti çocuk.

Hikâye başladı.